

Batte; saaledes er det sagt her. Om nu virkelig en fjendtlig Flaade kom og lagde sig i Sundet, saa tror jeg nok, at den kunde besyde selve Kjøbenhavn, om vi end faae de Kruppiske Kanoner; det tror jeg nok skulde kunne lade sig gjøre, hvis man kan vente, at der kan komme saadanne Angreb. Men hvad have Pantserstibene gjort, som vi ere saa bange for? Have de gjort Andet end at prøve paa, om de kunne seile. En stor Del af dem, de mest mærkværdige, ere gaaede ned paa Havsens Bund, de ere blevene stude i Stykker af de Kruppiske Kanoner. Om det saa er England, saa glemmer det sine Pantserstibe paa Havsens Bund — jeg vil nu slet ikke tale om „Der grofse Kurfürst“ og andre tybste Matadorer, som saa let faae Søsyge, naar de komme ud i Verdenshavet. Jeg siger: Hvor ere de Pantserstibe, som have laagt sig ind og besyde en Fæstning? Haves der ikke Pantserstibe, saa behøves det heller ikke at anstaafe de Kruppiske Kanoner, som skal slaa Søslangen ihjel. Jeg for mit Vedkommende vil slutte, som jeg har begyndt; jeg vil til det Øverste bekæmpe saa taabelige Bevillinger, saalænge jeg er Medlem af Thinget.

Bønloffe: Paa en Tid som denne, hvor vi snart skulle høre Midnatskloffen slaa, er der en vis Anledning til at fatte sig kort. (Vilke: Frasalb Ordet!). Jeg skulde tilvisse ogsaa have efterkommet den Opfordring, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilke) retter til mig om at frasalbe Ordet, naar jeg ikke faae mig nødsaget til dog med et Par Ord at motivere min Afstemning, thi som bekendt har jeg allerede i Betænkningen taget Forbehold i denne Sag, idet jeg nemlig ikke har kunnet slutte mig hverken til det ene eller det andet Mindretal i deres Motiveringer. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa disse Motiveringer i nogen væsentlig Grad, og jeg skal strax sige, at jeg er imod Bevillingen til disse Kanoner og vil stemme imod den. Ja, Et vil jeg dog sige det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Debreborg), at jeg kan være enig med ham i, og det er, at jeg ikke kan tro paa, at vi med disse 6 Stykker Kanoner skulle være istand til at forhindre et virksomt Bombardement af Kjøbenhavn. Det tror jeg ikke paa, og Ingen skal saa let faae mig dertil. Ministeren sagde rigtignok nylig — det forekommer mig forøvrigt at være en noget dristig Udtalelse af den ærede Minister — at han troede, at vi med disse 6 Kanoner kunde holde idetmindste 2 Stormagter Stangen. Derfor det skulde være Tilfældet, saa var Sagen vistnok en ganske anden, men det tror vist hverken den ærede Minister eller noget Medlem her i Salen for Alvor paa. Naar den ærede Ordfører fremdeles ligesom hidtil søger at hævde, at det skal holdes som et aabent Spørgsmaal, om Kjøbenhavn skal være en aaben By eller ikke,

forekommer det mig, som om han ikke gaar den rigtige Vej; det forekommer mig, at vi paa en Maade præjudicere Spørgsmaalet ved at give denne Bevilling her. Vel skal det indrømmes, at, hvis vi engang kom til det Resultat, at Kjøbenhavn skulde være en aaben By, kunde disse Kanoner flyttes; men hvorfor? Ja, naturligtvis hvorfor det skal være; men deres rette Plads kan dog kun være paa eet af to Steder, enten paa de nye faste Forter, som der her tales saa meget om, og som saa Mange, ligesom jeg, ere saa bange for, eller paa de flydende Forter, paa Stibene, men et saadant flydende Underlag er i Virkeligheden kostbart, og jeg vil anbefale, at man ikke bestiller Kanonerne, før man samtidig bestiller Underlaget, for at dog disse to Ting kunne passe sammen. Jeg er heller ikke enig med den ærede Ordfører i, at fordi der isjor gennem Finansloven blev bevilget Penge til Udbedring af Søforterne — en Bevilling som iøvrigt baade den ærede Ordfører og jeg vare imod — derfor skulde vi nu logisk bevilge disse Kanoner til disse Forter, thi det var dog vistnok kun Hensigten med Bevillingen isjor, at Forterne skulde istandsættes til Brug for de daværende eller de dengang paatænkte Kanoner. Det forekommer mig forøvrigt, at vi ialtsald i længere Tid have holdt paa, at Udviklingen af vort Forsvarsvæsen skulde nærmest gaa i Retning af at udville vort Søforsvar med mindre Stibe og med Torpedoer, og jeg vil sige, at jeg staar endnu paa det Standpunkt, Benstre har indtaget for længere Tid siden, det nemlig, at lægge Vægten paa det Slags Forsvar, jeg nys nævnde, og paa at vi ikke samle hele Forsvaret om og ved Kjøbenhavn. Jeg spjrer endvidere til, at skulle vi til Udgifter i saa Henseende, vil jeg ikke gaa med dertil, uden at der samtidig bevilges den omhandlede Skat paa Indtægt og Formue. Endnu vil jeg sige til, at vi sidde jo stadig inde med det Ministerium, som jeg gjerne vil være med til at falde for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds's (Holstein-Debreborg) Ministerium, og saalænge vi have dette Ministerium, er der for mig ingen Anledning til at vise mig særlig rundhaandet med Bevillinger. Den ærede Krigsminister udtalte ved Finanslovens 1ste Behandling, at han ikke vilde fremlægge Søloven til Revision, før han fik overveiet en samlet Forsvarsplan, og jeg venter saaledes, at han vil fremkomme med en saadan Plan til næste Aar, da Søloven skal til Revision. Det forekommer mig da, at det vil være tilbørligt — et Udtryk, jeg ellers ikke holder af — til den Tid at optage Kanonspørgsmaalet, og da man alligevel vil udstrække Ansaffelsen over 3 Aar, vil en Udsettelse jo kun bevirke, at vi faae den lidt tidligere. For mig har isjor denne Udsettelse ingen Betydning, saafremt Kanonerne virkelig ere saa værdifulde, som der siges, og som man al-